

Anh thò c giò c sau giò c ngò trò a dài, đã gòn bòn giò chiò u nhò ng ánh nò ng cò a mọt ngày cuò i năm ò Sài Gòn vòn vàng rò c mọt sò c màu lung linh đò p ò lòn. Nhò t là vò i anh, ngò ò i đã ra đi tò con hòm này hòn hai mò ò i năm vò trò ò c đò đò nh cò tò i Hoa Kò . Trò ò i sau giò c ngò trò a yên ò , anh bâng khuâng thò y cuò c đò i sao tò a nhò sò c màu cò a chiêm bao. Nhò kò ra đi tò thò a tóc còn xanh, nay tóc đã pha sò ò ng vò i màu sò ò ng nhiò u hòn màu tóc và bầy giò vò i anh cũng vòn chò hai bàn tay trò ng, hành trang nò ng trử anh mang vòn chò là ký ò c, nhò ng tình yêu cuò c sò ò ng và khát vò ng trong anh vòn tràn trò nhò màu nò ng lung linh ngoài kia...

Con hòm cũ sau hòn hai mò ò i năm không biò t có thò c giò c cùng anh, nhò ng anh nhìn nó vòn vò y, dù cho dòng thò i gian trôi và phò sà ngoài kia có nhiò u thay đò i. Vòn nhò ng ngôi nhà màu cũ, nhò ng cánh cò a sòn vò i nhò ng ngày cuò i năm khép hòm nhò nhò ng con mọt ngái ngò nòm tròn nò ng. Và anh phát hiòn ra sò dĩ nò ng sáng chói hòn trong con hòm vì cái cây bông giò y cò thò cò a bà cò chò nhà nò i anh đang thuê căn gác xép đã đò ò c chò tò . Trong ký ò c cò a anh thì con hòm này lúc nào cũng tràn ngò p nhò ng cánh hoa giò y màu hò ng nhò xác pháo nhò ng ngày xuân, nhò thò a cô dâu bò ò c lên xe hoa vò nhà chò ng...

Chuyò n bay nhò ng ngày cuò i năm không đò ng nhò ng ngò ò i gò c Viò t nhò anh. Suy thoái kinh tò và thò t nghiò p nhò tròn bão ò n tràn qua nhò ng cánh đò ng ngò ò i và thò i bay tan tác nhò ng kò đã không biò t còm thò t sâu gò c rò cò a mình vào cánh đò ng kinh tò -tài chánh nhò anh. Ngoài nò i đau cò a kò vò a mọt viò c, anh ò i cùng lúc mang thêm vò t thò ò ng mòi, vò t thò ò ng cò a kò vò a mọt...vò . Khi cánh cò a nhà ngò ò i vò sau mò ò i tám năm hôn phò i ò nh lòn khép ò i, anh đò ng ò ngoài đò ò ng còm giác bò vò nhò chú chim cánh cò t ò c bò y, nò ng đã tò t và bão tuyò t đang tò i. Anh xuôi vò trò i Nam, cò gò ng bình tĩnh đò che đò u nhò ng vò t thò ò ng chí mò ng trong lòng , anh gò ng gò ò ng suy tĩnh đò có thò trò ò i giò c mò đò ò c nhò là mọt chú chim giang rò ng đôi cánh trên bò u trò i...

Con hòm tò ò ng chò ng nhò vòn nhò xò a, nhò ng nhiò u ngò ò i xò a nay không còn nò a. Nhò ông Đàm, bà Quý, bác Liên ... và bà ngoò i anh, cùng mòi y cô thiò u nò theo chò ng đò i quê hò ò ng. Chò có bà cò chò nhà nò i anh đang ò trò là cò dân lâu đò i nhò t cò a con hòm này, đã ngoài chín mò ò i mà bà cò vòn mình mòm, chò hay than nhiò u vò chò ng đau ò ng. Căn nhà nhò cò a bà cò vòn vò y chò ng sò a sang gì mòi y, đó chính là lý do anh muò n thuê ò i căn gác xép cò a bà cò , đò mòi buò i trò a anh nòm nò i đây nhìn nò ng ngoài kia thò y mình nhò đò ò c tòm ò i trên dòng sông thò i gian cò a nhò ng ngày thò bé, nhò ng ngày xò a còn có ngoò i...Mòi buò i chiò u khi trò i chò ng vò ng, không mò đèn, bà cò ò i đò n nò i bàn thò nhò đò ò i nhà nhò nhàn đánh mòi y tiò ng chuông và thò p nhang cho ngò ò i chò ng và ngò ò i con trai đã tò tròn thò i chiò n tranh. Chò ng bà cò là mọt công chò c đã chò t vì chò ng đau bao tò xuò t huyò t và con trai bà là mọt viên trung úy đã chò t tròn năm 1972, trò ò c di ò nh cò a ngò ò i sĩ quan ò y là mọt tòm thò bài và mọt viên đò n đò ò c đò t trên mọt đĩa nhò bò ng sò . Có ò vò i thò i gian thì mòi thò đò u già nua hoò c cũ kò đi, trò nhò ng

Mã a Xuân Trên Non Cao

Tác Giả: Vi Ký

Chúa Nhật, 08 Tháng 2 Năm 2009 11:05

ngồi chọt trọt thì có lẽ họ mãi mãi ở tuổ i thanh xuân. Tôi thấy anh đã nhìn thấy những hình ảnh này khi sang nhà bà chú i và có lẽ bao nhiêu năm qua bà chú vẫn sống trong ký ức của những buổi chiếu... Những khi đó anh thường ra trước hiên nhà ngồi, ôm cây đàn cũ những anh không đàn, chỉ có trong tâm tưởng anh lên tiếng đàn của những ngày xưa. Những ngày khi anh ôm đàn và hát thì có một cô bé tóc chú t đuôi gà hay ngồi bên anh và chú i rúc rích. Chắc là ngày anh trở về của vẫn chú a lên chú ng...

Là ngày xưa bé lớn và chú là một cô bé gầy gò nhút nhát tí đố i quê lên giúp việc cho một người bà con ở trong họ m. Những khi rảnh là thường sang nhà anh chú i và anh và người. Cùng chú nh cô út, anh thường là những một đứa em. Ngày đó anh là một thanh niên mũi lớn, cao lớn và ng và những hai khoé n đàn và đánh lớn thì anh đố u “sốp sòng”. Dù gì, ngày xưa anh đã từng là “đố u lĩnh” của chú một khu này. Những tôi thấy tuổ i trẻ nông nghênh của mình khuôn mặt anh giãn ra như đố u một nó c...

Hồi đó, không hiểu sao mũi lớn đến gần anh khi nhà và ng, là thường bôn lớn khép họ đôi một đen láy rồi đố p của mình như chú đón một đố u gì, những lúc đó anh thường cúi xuống hôn lên trán là a. Cô bé như chú i một tiếng rồi chú y và về nhà. Những ngoài kia như vẫn giữ nguyên và n ký ức y...

Sang đố nh chú tôi Hoa Kỳ khi bà người một, không hiểu sao ký ức của con họ m cũng mở đố n trong anh. Và hình ảnh của cô bé là bôn lớn, rồi rồ cũng không đố sớ c theo anh và mũi lớn đố t của những âm thanh cuộc ng nó .

Anh lên và, những một phiế m đàn lớn như p. Vì mũi n đố nh đố i sống, hòa nhập vào xã hội Hoa Kỳ, anh đã quên Việt Nam. Những và anh đã có một đố i chú ng, có hai đố a con gái như sinh đôi, xinh xắn. Đó là tí t chú gia tài anh có đố c trên đố t Mỹ, vì anh là người tôi nhiên thấy yêu một mái m gia đình.

Hai năm đố u mũi sang, anh làm một công ty đố n tí, công việc không những như c gì những nhằm chán và bôn tính hay bay như y của anh, mà ngày ngày phải người hàn mý con chíp đố n tí... Đố thớ i gian sau khi lên bôn lái xe tí n, anh xin vào làm cho công ty xe tí xuyên liên bang đố thấy anh mãi thú vui giang họ xê đố ch của mình, những không đố c như n. Anh rồi tí m c những nhìn những già giang họ xe tí xuyên bang, mũi tên đố u bôn m trở n và lên lên những các võ sĩ giác đố u thớ i La Mã. Anh thấy thêm cuộc sống giang họ đó, dù đó là một nghé khác c như c và đôi khi cũng rồ t nguy hiểm khi phải thường xuyên đong ruớ i trên những con đố ng thiên lý. Khi lên và thì anh đang làm cho một công ty xe tí và tí u bang California. Những mũi khi có

dẹp nghé là anh lái xe taxi nhé vùng còn hoang vu của nước M, đẹp đẹp có nhé thú vui nhé ngé m hoàng hôn trong hoang mạc, hay mót mình nhìn mót tré lên tré phía bên kia mót ngé n núi . Có lén vào mót ngày gié a thu anh đã tình cé leo lên mót ngé n núi é mié n Tây nóc M, đẹp chót thó y nhé Tó Thó c ló vào cõi thiên thai khi suót mót đé c tré n núi là rón ngé p không gian của nhé ng bông cúc đé màu vàng. Ném trên mót phié n đá tré ng, gié a mót thó m hoa vàng anh nhìn ngé m bó u tré i của mié n Tây nóc M . Bó u tré i xanh ngé t vó i mây tré ng bay, chót nghe n é nhé quê ngoé i tré vó nhé mót s é khó huyé n bay lan man qua mié n ký é c...

Thó tré ng tài chánh suy s é p, đé ng đô-la M xué ng thó p h é n c é đé ng đô Canada, công vié c tré nên khó khăn. Tó nhiên vó anh ngày ngày c é ca c é m, nào là có bié t bao nhiêu là t é m g é ng thành đé t của ngé é Vié t. Ngé é thì làm é c é quan không gian NASA, ngé é thì là giáo s é đé i h é c, ngé é thì kinh doanh thành đé t, ngé é thì đi đóng phim...vó s é cái tên é hoé c é hué đé c vó anh k é ra đé so sánh vó i anh. Anh thó y bué n, vì sao ngày đé u é y nhau b é không nói? Đé bây gié sau m é i tám năm, nhé lúc công vié c của anh đang khó khăn, b é l é phun ra nhé ng é i khó nghe nhé thó anh là mót t é đé . Cué i cùng anh cũng bié t đé c s é thót phé phàng, và cũng nhé trong nhé ng cué n phim chuyé n tình tay ba, tay t é thì gá ché ng ngé c nghé ch bao gié cũng là ngé é i cué i cùng đé c bié t s é thót. Tó lâu vó anh đã ló vào mót xanh của gá ché n é i s é làm, và gá này thì vó m é i chót cách đây không lâu. Ngày ký vào đé n ly hôn, anh thó y chót ghét nóc M, vì nóc M m é i thó t é đé u nhanh chóng g é n gàng t é n é i ngé é i ta không còn k é p có thó i gian ngé i k é i bên nhau ôn é i nhé ng k é nié m cũ, vó i anh đã có t é i m é i tám năm chung s é ng đé é i mót mái nhà ché ít sao? Nhé ng đé ng nhé đé u đó cũng ché ng ý nghĩa gì, ngày anh ra khé i nhà, mué n nói mót đé i é i é ch s é vó i ngé é i vó cũ cũng không xong, nằng ché ng thém dóm t é i anh. Ché có hai cô con gái nhé ngày nào nay đã ló n lên, xinh đé p và đé u đang chué n b é é y b é ng Master là thó ng đé ng, đé a anh ra t é n c é ng, hôn anh chào t é bié t và còn nhé c anh đé ng quên g é i Postcard vào nhé ng đé p cué i năm. Trong mót hai cô bé ngày nào thì ngé é i cha đé ng của chúng luôn là mót gá đàn ông “cowboy”, nhé ng chúng thó ng đé a anh là “cao-b é i rué ng”. Anh t é hào là đã cùng vó nuó i đé c hai cô con gái tré ng thành – thó h é tué i tré này đã là nié m t é hào của ngé é i Vié t trên đé t M. Nhé ng có é hai cô con gái nhé của ngày nào không bié t r é ng ngé é i cha đé ng của chúng không c é ng r é n nhé chúng t é ng, lúc chia tay anh đã thém đé c khóc, nhé ng nóc mót của anh đã ché y ngé c vào trong, trong cué c đé i này anh đã là ngé é i đàn ông thó m mót.

Anh cũng không trách gì vó, vì là mót ngé é i đàn ông khá vô tâm nên bây gié nhìn é i anh thó y mình cũng có é i. Ngoài s é tié n hàng tháng anh đé a vó, anh ché ng bao gié quan tâm t é i cái gì g é i là gia đình, vì anh c é yên tâm là hié n nhiên nó có và nó c é s é mãi t é n t é i nhé vó y. Nhé ng ngày nghé cué i tué n anh dành đam mê cho nhé ng chuyé n dong rué i đé ng xa, bué i t é i anh thó ng ngé i trong vó n mót mình vó i cây đàn guitar thó tâm h é n mình theo sóng âm đi đâu đâu, cũng có khi hai cô con gái nhé ra hát cho anh đàn. Và thó ng khi anh tré vó gié ng thì vó anh đã ngé t é lâu. Không hié u sao, b é n tánh anh đé ng nhé là mót k é vó a cô đé c, vó a l éng t é . Anh còn nhé, é n anh đé a mót ngé é i b é n cũ (đã sang M tré c anh), nay đã là nhà thó “thó thié t” của nóc M vó nhà ché i. Tình c é g é p é i nhau, trong khi ngé é i b é n thó a nhé của anh đang trong tình tré ng “không n é i c é trú” anh m é i vó nhà ché i (vì cũng đang mùa nghé) ché tré c đó

thì anh hoàn toàn không quan tâm tới chuyện tình cảm. Nhưng anh vẫn cứ ăn rất nhiều, uống cũng nhiều như người nói chuyện thì rất hay (mặc dù trong mắt anh thì gã kia chỉ là một gã chết tiệt và điên khùng). Hèn chi sau này trở thành một nhà thơ khá tiếng tăm về chuyện chuyên “giác hời” nổi của M, đó là theo ý kiến của mấy nhà phê bình vì bạn anh chuyên phê phán những thói tật trong xã hội những người M. Một gã da vàng nhốp cổ dám phê bình nổi của M là một chuyện khá hiếm dù rất khó đối với người (thay vì một gã da trắng). Nhưng ngày xưa bạn anh đã nói: “Giá trở của mấy chúng ta là những con tim và khối óc chỉ không phải trong số các hay màu da!”. Và kết quả của một tuần “giáo huấn” thơ ca Anh-M cho hai cô con gái nhà của anh, cuối cùng Bé Út (người sau này theo đuổi quy tắc tâm lý bạn người sĩ văn chương Anh-M, trở về khi bạn anh vào thơ ca), đã gửi cho chú nhà thơ bạn anh, một bài thơ ngắn trong đó có những câu mà anh còn nhớ tới bây giờ: “Em hãy đặt những ngón tay, thả ra những hàm răng colgate, để cho những ngón tay vào trong những lung linh!”. Bạn anh rất khen cô bé, thế rồi ngày gần đi, Bé Út lúc đó mới học trung học (High School) đã toan bạn nhà đi theo chú nhà thơ. May mà anh đã cảm giác và kịp ngăn chặn, những chi tiết tranh cũng đã bùng nổ và những chàng anh cũng đã phải cúi đầu theo gã nhà thơ kia. Nhưng vì hai cô thiên thần mà hoà bình đã tạm thời được tái thiết lập.

Lúc anh gặp lại Lê a thì người rất vui, ai dè Lê a tỏ ra xa cách và lạnh nhạt. Nhưng nhận sự của người con gái đang bước vào tuổi mới mà nhút nhát làm anh...nhút nhát. Mái tóc đuôi gà người ngày xưa của Lê a bây giờ đã là một mái tóc dài đen huyền óng, thân hình gầy còm ngày nào biến mất thay bằng dáng vẻ của người thiêu mà tuấn xuân như mấy vị cha mẹ đi qua những nhà sàn gỗ vững chãi tràn trong những khát khao. Duy có đôi mắt đêm láy thì vẫn như ngày nào, vẫn như một câu hỏi cho người trẻ đời, vẫn như một sự đi chông chênh nao lòng. Mỗi cho tới mấy hôm sau anh mới làm thân lại đối với Lê a, khi anh đang tình cờ cho Lê a nghe hoàn cảnh khó khăn hiện tại của anh, chợt nghe Lê a nói: “Ồ! Anh vẫn giữ gìn đẹp như ngày nào!”. Anh rất ngạc nhiên, anh đáp lại, hỏi bạn: “Thì anh lúc nào chàng vậy?”. Khi đó Lê a mới kể cho anh nghe những chuyện không tốt của cô vợ một người Việt Kiều mà cô đã gặp. Cô còn nói: “Nếu anh cũng giống người đó thì em sẽ “bái-bai” anh luôn!”. Thì ra, người bà con của cô có gì thì thiêu cho cô một chàng vợ nổi để quen nhau, khi cô rồi anh chàng này ăn bún riêu để hôm, thì anh chàng kia đã trở lại: “Việt kiều không ăn bún riêu, không uống rượu vì những thói đó rất dễ bị đau bụng!”. Câu trả lời thật lòng của anh chàng kia làm Lê a sững, vì Lê a nghĩ như vậy Việt kiều là người nổi ngoài rồi, mà với người nổi ngoài thì Lê a biết rồi không biết nên mới hỏi ăn gì và uống gì. Nghe Lê a kể, anh biết rồi. Và anh cũng đã từng nghe một câu chuyện “tiêu lâm” về truyện người cha một cô gái Việt Nam đi xuất cảnh theo diện kết hôn (thật sự) nhưng lần nào đi phỏng vấn cũng bị phía Mỹ từ chối. Mỗi sau mới phát hiện ra có một “zích-zích” như trong câu chuyện là anh chàng kia là một công nhân (cũng bình thường như anh), nhưng chức là để tiêu tâm lý vậy, hay là biệt tính người Việt là “n”, nên anh ta “n” để là kể sự, vì sự “khai man lý lịch” khi đi phỏng vấn không kịp nên cô vợ bị phía Mỹ từ chối cho nhập cảnh vì nghĩ đây là cuộc hôn nhân giả mạo. Thật hết cả câu chuyện là bao nhiêu phần trăm thì anh không rõ, nhưng những cách xa xăm và không gian, thời gian thì anh hay tỏ tình để làm nên ít ỏi.

Nh m t ng i b n vong niên c a anh, năm nay ông đã h n b y m i ngoài. Ngày ông r i làng quê ra đi, năm đó ông m i có m i sáu tu i, ông h n cô b n gái th m th ng ra ra gi ng làng đ nói l i t bi t. Năm đó cô kia m i có m i b n tu i, đ i ánh trắng non đ u tu n ông xin ng i b n gái cho phép ông đ c c m tay, vì th i chi n tranh, ng i đi không bi t có ngày g p l i. Ch m t cái n m tay cho m i tình đ u, r i h n năm m i năm bi n bi t không có tin t c. R i tình c trên đ t M , ng i b n vong niên c a anh g p l i ng i ch c a cô gái năm x a, ông xin đ c s đ i n tho i và g i v Vi t Nam h i thăm ng i x a. Run r y qua đ i n tho i, ông h i :” Tóc em bây gi có còn xanh không ?!”. Ng i x a c i, tr l i :” N u tóc anh còn xanh, thì tóc em cũng còn xanh...!!!”.

V i L a thì tóc nàng v n còn r t xanh, ch có tóc anh là đã r t nhi u s i b c.

Bu i tr a, L a mang lên căn gác xép cho anh tô bún riêu bán đ u h m còn b c khói, nóng h i. Màu vàng riêu cua vàng ng y, nh ng c ng bún tr ng ngà, lát ch l a x t m ng, huy t heo, đ u hũ chiên vàng, tr n đ u cùng nh ng c ng rau mu ng t i xanh ch nh , thêm nh ng c ng rau th m có mùi hăng hăng mà anh không rõ tên, v t thêm chanh và cho thêm vào t ng t, l i còn thêm m t mu ng m m tôm... anh ăn ngon lành trong s quan sát khá “chăm chăm” c a L a, th y v y anh c i :” Cho anh thêm ly r u đ đ kh i đau b ng !” . L a đ m l ng anh và c i, ti ng c i ròn tan. Anh n m l y bàn tay c a cô, ti ng c i ch t ng ng, và đôi m t đen láy c a cô l i khép h ch đ i nh ngày x a cô còn bé. Anh cúi xu ng tìm đôi môi c a cô, đôi môi c a ng i con gái m m m i, ng t ngào...trong vòng tay anh, mùi h ng con gái gây ng t, dù trong căn gác xép này còn có s hi n di n c a mùi chanh, t, m m tôm t ô bún riêu anh v a ăn, nh ng ph i đ nh nghĩa h ng quê là nh th nào thì ch c là anh không rõ, h i đùa L a thì nàng ch đ m t, m c c ...

L a đã h n v i anh sáng ngày 22 T t s đ a anh v mi n Tây thăm quê c a cô. Đ ng th i cũng là đ ra m t Ba Má cô. Cô kêu anh đ ng mua quà cáp làm gì, vì cô đã chu n b m i th . Cô ch không mu n anh nói ra tình tr ng th t nghi p c a mình, m i vi c c đ cô lo. Nói v y nh ng anh cũng đã mua m t c p r u quý, dù gì anh cũng mu n coi cho đ c. V công vi c thì anh th y cũng không đáng lo l m vì anh cũng đã có m y cái h n c a m y ch quen đ làm vi c, anh ch đang suy tính đ ch n công vi c cho thích h p đ có th làm vi c lâu dài, dù gì đ có đ c L a anh s n sàng làm vi c g p b n, g p năm l n ngày tr c. Anh m ng vì L a đã l n lên, đã tr ng thành, t m t cô gái giúp vi c cô đã đ c đi h c, ngoài ch nghĩa cô còn có đ c ngh thù tranh khá đ c đ ng. L a đã quá quen v i đ i s ng t l p, anh không ao c m t ai h n L a. Là m t ng i không theo tôn giáo nào, nh bà ngo i anh th ông bà cũng ch là m t thói quen nh ng anh v n th m cảm n Cao Xanh (t c là m t đ ng vô hình t n trên tr i cao, nh bà ngo i anh gi i thích) đã ban cho anh m t b n b m c đ y an lành vào giây phút cu c đ i anh nh con tàu b đánh đ m...

Mã Xuân Trên Non Cao

Tác Giả: Vi Ký

Chúa Nhật, 08 Tháng 2 Năm 2009 11:05

Anh nhìn ra ngoài hàng hiên, náng chiáu ván cháa tát. Ngay chá cây hoa giáy cá thá năm nào, đã bá chát, bà cá chá nhà đã tráng vào đó mát cây mai còn tá non, trong náng nháng lá mai non ánh lên mát màu xanh mát. Sáng nào bà cá già cũng tái và chăm chút cho cây mai. Bà còn nói :” Cái gì mình tháng xuyên chăm sóc, thì đáp lái tám lòng cáa mình cây mái cho hoa, cho trái tát chứ à !!!”. Vâng, cảm án bà, cảm án bà cá già phúc háu, có lá cây mai tá cũng nghe đác tâm tình cáa ngái già đá rái Tát này nó sá ná bung nháng cánh hoa vàng sác náng đón xuân vá ...

Sài Gòn ngày 20 tháng 10 năm 2008.